

At herr pastorn är jag alltid van-san
 Att ta fläckarna ur hans kaftan-san.
 Det är klart som dagen,
 Det är alltid lagen,
 Hvar gång gubben kommer ifran stan-san.

Den kavaj, som jag nu syr uppå-san
 Den tillhör vår båtsman N:o 2-san.
 Gratis vill jag lappa
 Både rock och kappa,
 Om han bara ville ryssen klå-san.

Snäller fästmö har jag här i byn-san,
 Blåa ögon, rosenröd om hyn-san.
 Död är hennes moder,
 Hennes far och broder!
 Efter dem hon ärfde fyra svyn-san.

Läsa kan hon nästan i hvar bok-san,
 En förständig menska, qvick och klok-san.
 Nyttig öfver matta,
 Om sej som en rätta,
 Och så dygdig som ett litet tok-san.

Klockarn nog försät för henne satt-san,
 Men si, flicka hon var ej så fatt-san.
 Hon var för belevven,
 Klockarn fick dra vefven,
 Kär och tokig som en klockarkatt-san.

Bröllop skall det bli af hjertans grund-san.
 Der skall hon som jag på bordets rund-san
 Skräddaryrket drifva.
 Lycklig skall jag blifva
 Som om jag fått hela *Bomarsund*-san.

